www.tamilarangam.net

191

வெளியேறாமல் தடைசெய்யக்கூடிய ஏற்பாடுகள் எதனையும் பொலிசார் மேற்கொள்ளவில்லை.

அல்பிரட் துரையப்பா முதல் காமினி வரை

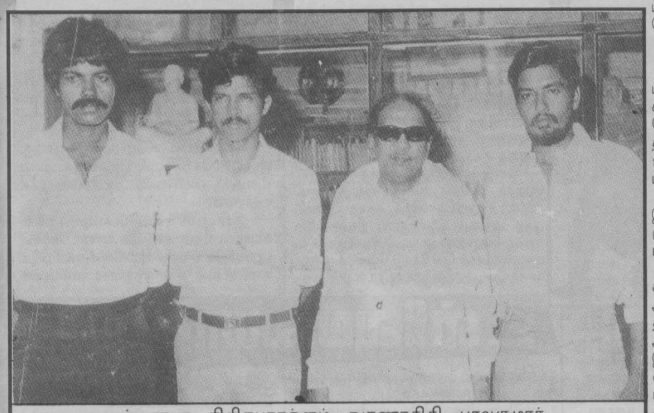

பத்மநாபா, சிறிசபாரத்னம், கருணாநிதி, பாலகுமார்

கருணாநிதியின் வாய்மூல உத்தரவு தப்பிச் சென்ற தாக்குதல் அணி

பத்மநாபா கொலையில் ஈடுபட்ட தாக்குதல் அணியினர் தாம் வந்த அம்பாசிடர் காரிலேயே சென்னையை விட்டு வெளியேறினார்கள். பின்னர் வேன் ஒன்றை கடத்திச் சென்றனர்.

இச்சம்பவம் நடைபெறும்போது தமிழக முதல்வர் கருணாநிதி தமிழ்நாட்டில் இருக்கவில்லை. புதுடில்லி சென்றிருந்தார். தி.மு.க. அரசுக்கும் புலிகளுக்கும் இடையே நெருக்கமான உறவு இருக்கும் விடயம் தமிழக பொலிசாருக்கும் தெரியும்.

பத்மநாபாவும் அவரது சகாக்களும் கொல்லப்பட்டபோது கேட்ட வேட்டொலிகளால் பயந்த பலர் பொலிசாருக்கு தொலை பேசி மூலம் உடன் தகவல் தெரிவித்தனர்.

"சிலோன்காரர்கள் தங்களுக்குள் சண்டை போடுகிறார்கள்!" என்று தகவல்கள் பறந்தன.

அப்போது சென்னையில் பொலிஸ் பொறுப்பதிகாரியாக இருந்தவர் துரை. துரைக்கும் தகவல் பறந்தது.

தி.மு.க. அரசின் உள்துறைச் செயலாளர் நாகராஜன். அப்போது நாகராஜனை கருணாநிதியின் நிழல் என்றுதான் அழைப்பார்கள்.

தி.மு.க. தலைவர்கள் மற்றும் அமைச்சர்கள்கூட நாகராஜன் என்றால் நடுங்குவார்கள். கருணாநிதிக்கு அவர் மேல் இமாலய நம்பிக்கை.

அரச உயர் அதிகாரியான நாகராஜன் எம்.ஜி.ஆர். ஆட்சிக் காலத்தில் கலைஞரின் ஆள் என்று பந்தாடப்பட்டவர். அப்படியிருந்தும் அசராமல் இருந்தவர் என்பதால் தனது ஆட்சியில் அவரை முக்கியமான துறையான உள்ளாட்சித்துறை செயலாளர் ஆக்கினார் கருணாநிதி.

பொலிஸ் துறையும் உள்ளாட்சி துறையின் கீழ்தான் வருகிறது. அதனால் நாகராஜன் அதிகாரம் கொடிகட்டிப் பறந்தது.

நாகராஜனும், துரையும் தீவிர தி.மு.க. விசுவாசிகள் என்பதால், அரசு அதிகாரிகள் போலன்றி, கட்சிக்காரர்கள் போல நடந்து கொண்டனர்.

புதுடில்லியில் இருந்த கருணாநிதிக்கு நாகராஜன் தகவலைக் கூறினார். உண்மையில் கருணாநிதிக்கு அது ஜீரணிக்க முடியாத அதிர்ச்சியாகத்தான் இருந்தது.

பத்மநாபா சென்னை வந்த விடயம் கருணாநிதிக்கோ, தமிழக பொலிசாருக்குக்கூட தெரியாது.

கொலைக்கு காரணம் புலிகள்தான் என்பதில் கருணாநிதிக்கு எவ்வித சந்தேகமும் எழவில்லை.

தனது ஆட்சி நிலவும் மாநிலத்தில், தனக்கு எவ்வித தகவலும் இல்லாமல் புலிகள் இப்படிச் செய்து விட்டார்களே என்பது வேறு அவருக்கு அதிருப்தியாக இருந்தது.

ஆனால் மெல்லவும் முடியாத விழுங்கவும் முடியாத நிலையில் இருந்தார் கருணாநிதி.

வாய்மூல உத்தரவு

'தமிழ் நாட்டில் புலிகளின் முகாம்கள் கிடையாது' என்று அதற்கு சில நாட்கள் முன்புதான் சட்டசபையில் கூறியிருந்தார் கருணாநிதி.

பத்மநாபா படுகொலை அவரது கூற்றைப் பொய்யாக்கிவிட்டது.

புலிகள் கைதானால் மேலும் பிரச்சனை சிக்கலாகும். தனது நிலை தர்மசங்கடமாகும் என கருணாநிதி நினைத்திருக்கலாம்.

அதனால் பத்மநாபா கொலையில் சம்பந்தப்பட்ட புலிகள் தப்பிச் செல்வதை தடைசெய்ய வேண்டாம் என்ற அர்த்தத்தோடு கலைஞர் கருணாநிதி உள்துறைச் செயலாளரிடம் வாய்மூலம் கூறிவிட்டார்.

தமிழக முதல்வரின் எண்ணத்தை பொலிஸ் பொறுப்புகளில் துரைக்கும் சூசகமாகக் கூறிவிட்டார் நாகராஜன்.

அதனால் சென்னையைவிட்டு கொலை நடைபெற்று பல மணிநேரங்களாகியும் வாகனங்கள் கூட சோதனைமிடப் படவில்லை.

மேலதிகாரிகளின் உத்தரவுகளுக்காக அவ்வப்பகுதி பொலிசார் காத்திருந்தனர். மேலதிகாரிகளோ தங்கள் உச்ச அதிகாரிகள் கூறாமல் எந்த உத்தரவையும் வெளியிட முடியாமல் கைகட்டிக்கொண்டு இருந்தனர்.

புது யோசனை

இக் கட்டத்தில்தான் கலைஞர்கள் கருணாநிதிக்கும் சிக்கல் இல்லாமல், புலிகளுக்கும் பிரச்சனை இல்லாமல் பத்மநாபா கொலையை திசைதிருப்பும் யோசனை ஒன்று பொலிஸ் அதிகாரி துரையின் மூளையில் உதித்தது.

ஈ.பி.ஆர்.எல்.எ.,ப்.ப். அமைப்பில் இருந்து பிரிந்த ஈ.பி.டி.பியினர்மீது கொலைப்பழியைப் போட்டுவிட்டால் எல்லாப் பிரச்சனைக்கும் முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிடலாம் என்று சிந்தித்தார்.

சிந்தித்ததோடு நிறுத்தாமல், பத்திரிகையாளர்களையும் அழைத்து, "பத்மநாபாவுடன் தேவானந்தா அணியினர் கடும் விரோதமாக இருந்தனர். அவர்கள்மீதும் சந்தேகம் இருக்கிறது" என்று கூறிவிட்டார்.

துரை இதனைக் கூறும்போது தேவானந்தா உட்பட ஈ.பி.டி.பி. முக்கியஸ்தர்கள் கொழும்பில் நின்று கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் கொழும்பு சென்ற விடயம் தெரியாது.

தமிழ் நாட்டில்தான் எங்கேயோ இருக்கிறார்கள். சந்தேகத்தை கூறிவிட்டு தேடிப் பிடிக்கலாம் என்று நினைத்தார் துரை.

கருணாநிதியுடன் கலந்து பேசித்தான் பழியை வேறிடம் போட்டாரா? அல்லது தனனிச்சையாகவே அவ்வாறு செய்துவிட்டு, கருணாநிதியிடம் பாராட்டும் பெற நினைத்தாரா என்று தெரியவில்லை.

ஆனால் தேவானந்தாவும் அவரது சகாக்களும் கொழும்பு சென்றுவிட்டனர். அங்கு நின்று அறிக்கைகளும் வெளியிட்டுள்ளனர். அவர்கள்மீது குற்றம் சாட்டினால் கொலைக்கு தமிழக அரசும் உடந்தை. அதுதான் திசை திருப்பப் பார்க்கிறது என்று கருதப்படும் நிலை தோன்றிவிடும் என்று கலைஞருக்கு எவ்வழி மிலோ தகவல் எட்டியிருக்க வேண்டும்.

புதுடில்லியில் இருந்து சென்னை திரும்பிய கருணாநிதியை பத்திரிகையாளர்கள் சந்தித்தனர். "டக்ளஸ் தேவானந்தா ஆட்கள் இக் கொலையைச் செய்திருக்கலாமோ?" என்று கேட்டனர்.

உடனே கருணாநிதி: "அவர்கள் இப்போது இங்கே இல்லை. தேவானந்தாவும் அவரது சகாக்களும் இச் சம்பவம் நடைபெற முன்னரே கொழும்பு சென்றுவிட்டனர்" என்று கூறினார். கொலைக்காரர்களை பிடிப்பதற்கு தீவிர நடவடிக்கை எடுக்கப் பணித்துள்ளதாகவும் கருணாநிதி கூறத் தவறவில்லை.

அதேசமயம், 'பத்மநாபாவையும் அவரது சகாக்களையும் தமிழ் நாட்டுக்கு வரக்கூடாது' எனத் தான் தடுத்ததை நியாயப்படுத்தவும் கருணாநிதி மறக்கவில்லை.

"புலிகளின் பயிற்சி முகாம்கள்தான் இல்லையென்று கூறியிருந்தேனே தவிர, புலிகள் இங்கே இல்லவே இல்லையென்று கூறவிலலையே" என்றும் தன் பேச்சாற்றலால் சமாளித்தார் கருணாநிதி.

விருந்து

கருணாநிதி சென்னை வந்து சேரு முன்னரே, புலிகளின் தாக்குதல் அணி திருச்சி போய்சேர்ந்து விட்டது. வழிமில எவ்வித தடையும் இருக்கவில்லை.

திருச்சியில் சந்தானம் என்பவரது வீட்டில் அவர்கள் இரவு தங்கினார்கள்.

புலிகளின் தமிழகப் பொறுப்பாளராக இருந்த குண்டுச் சாந்தன் அவர்கள் தங்குவதற்கும், யாழ்ப்பாணம் செல்வதற்குமான ஏற்பாடுகளை செய்து கொடுத்தார்.

அன்றிரவு சந்தானம் வீட்டில் ஆட்டிறைச்சிக் கறியுடன் தாக்குதல் அணியின ருக்கு விருந்து நடந்தது.

பின்னர் அங்கிருந்து புறப்பட்டு பிள்ளையார் திடலில் படகு ஏறி யாழ்பாணம் போய்ச் சேர்ந்தனர் தாக்குதல் அணியினர்.

தாக்குதல் அணியுடன் சிவராசனும், தகவல் தீர்ட்ட உதவிய சின்னச் சாந்தனும் சேர்ந்தே யாழ்ப்பாணம் சென்றனர்.

பத்மநாபா கொலையில் சம்பந்தப்பட்ட அனைவரும் அப்போது வெகு சுலபமாக தப்பிவிட்டனர்.

யாழ்ப்பாணம் வந்த அனைவருக்கும் தலைமைப்பீடம் பாராட்டு தெரிவித்தது. புலிகளின் தலைவர் பிரபாகரன் அனைவரையும் அழைத்து நேரடியாகப் பாராட்டினார்.

அதன்பின்னரே சின்னச் சாந்தன் புலிகளின் உளவுப் பிரிவில் ஒருவரானார்.

இத்தனைக்கும் மத்தியில் தமிழக அரசும், பொலிசாரும் பத்மநாபா கொலையில் துப்புத் துலக்கி வருவதாகவும், பலர் கைது செய்யப்பட்டுள்ளதாகவும் கூறிக் கொண்டிருந்தனர்.

புகார்கள்

ராஜீவ் கொலைக்கும் பின்னர் தி.மு.க. அரசு கலைக்கப்பட்ட பின்னர் பத்மநாபா கொலை விவகாரத்தில் தி.மு.க. அரசுக்கு சம்பந்தம் உண்டு என புகார்கள் கிளம்பின.

கருணாநிதிக்கு முன்னரே இக்கொலை பற்றி தெரிந்திருந்தது என்றும் குற்றம் சாட்டப்பட்டது.

பத்மநாபா கொலையில் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு அடைக்கலம் கொடுத்ததாக தி.மு.க. ஆட்சியில் முக்கிய அமைச்சர்களில் ஒருவராக இருந்த சுப்புலட்சுமி ஜெகதீசன், வை.கோபாலசாமியின் சகோதரர் ரவிச்சந்திரன் ஆகியோர் உட்பட பலர் கைது செய்யப்பட்டு சிறையில் அடைக்கப் பட்டனர்.

உண்மையில் இவர்கள் புலிகளுக்கு உதவிகள் செய்தவர்களே தவிர, பத்மநாபா கொலையுடன் எவ்வித சம்பந்தமும் இருக்கவில்லை.

பத்மநாபா கொலையில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் சுப்புலட்சுமி வீட்டில் தங்கியிருந்ததாக வெளியாகியது.

'முன்னாள் பொலிஸ் டைரக்டர் ஜெனரல் துரை தூக்கமாத்திரைகள் அதிகமாக விழுங்கி மரணமானார்!'

ஜெயலலிதா தன்னை என்ன பாடுபடுத்துவார் என்பதை ஊகித்தே துரை போய்ச் சேர்ந்தார்.

உள்துறைச் செயலாளராக இருந்த நாகராஜன் ஜெயலலிதா ஆட்சியில் கைது செய்யப்பட்டார்.

தனது வலதுகரமாக இருந்த நாகராஜனை கருணாநிதி ஒருமுறைகூட சிறையில் சென்று பார்க்கவில்லை.

ஒப்புதல் வாக்குமூலம் கொடுத்து கருணாநிதியை மாட்டி விட்டால், நாகராஜனை வழக்குகளில் இருந்து விடுவிப்பதாக ஜெயலலிதா ஆட்சி ஆசை காட்டியது.

தன்னை ஒருமுறைகூட கருணாநிதி வந்து பார்க்கவில்லை. தி.மு.க.வின் வேறு தலைவர்களைக்கூட அனுப்பிவைக்க வில்லை. தன்னை விடுவிப்பதிலும் கவனம் செலுத்தவில்லை என்று விரக்தியில் இருந்த நாகராஜன் ஒப்புதல் வாக்குமூலம் கொடுக்க முன்வந்தார்.

'பத்மநாபா கொலையில் சம்பந்தப்பட்டவர்களை தப்பிச்செல்ல அனுமதிக்கு மாறு முதலமைச்சர்தான் கூறினார் என்ற சாரப்பட நாகராஜன் கூறினார்.

ஆனால் ஜெயின் கமிஷனில் சாட்சியமளித்தது உட்பட பல சந்தர்ப்பங்களில் கருணாநிதி மேற்படி குற்றச்சாட்டை வன்மையாக மறுத்திருக்கிறார்.

எப்போதும் இம்மாதிரியான விவகாரங்களில் அதிகாரிகளே மாட்டிக் கொள்கின்றனர்.

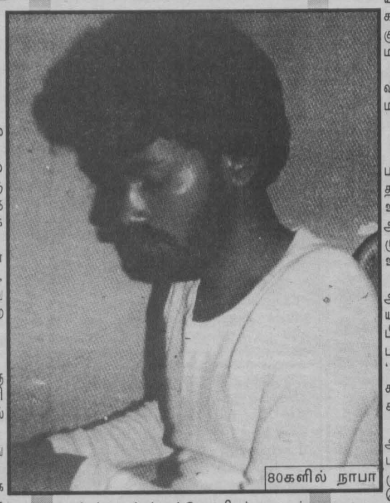

80களில் நாபா

எழுத்துமூலம்

அமைச்சர்களோ பொறுப்பான பதவியில் உள்ள அரசியல் தலைவர்களோ, நீதிக்கு மாறான உத்தரவுகளை வாய்மொழி மூலம் அதிகாரிகளுக்கு கூறிவிடுவர். முறைப்படி எழுத்து மூலம்தான் உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டும்.

முதலமைச்சரோ, முக்கிய அமைச்சர்களோ வாய்மொழியாக தங்கள் உத்தரவுகளைப் பிறப்பிக்கும்போது, அவர்கள் கீழ் பணியாற்றும் அரச அதிகாரிகள் 'எழுத்துமூலம் உத்தரவு தாருங்கள்' எனறு கேட்பது நடக்கக் கூடிய காரியமல்ல.

அப்படி கேட்டால் அந்த அதிகாரி அடுத்த நிமிடமே பந்தாடப்பட்டுவிடுவார். அது தவிர முக்கிய பொறுப்புக் களில் தமது சொற்படி நடக்கும் அரச அதிகாரிகளையே ஆட்சிக்கு வருவோர் நியமிப்பர்.

எழுத்துமூலமான உத்தரவு எதுவும் ஆதாரமாக இல்லையென்பதால் நாகராஜனின் வாக்குமூலங்கள் செல்வி ஜெயலலிதா எதிர்பார்த்த வீறு விறுபலை ஏற்படுத்தவில்லை.

விடுதலை

பத்மநாபா கொலை வழக்கும் இந்த ஆண்டுதான் (1998) முடிவடைந்துள்ளது.

சுப்புலட்சுமி ஜெகதீசன், ரவிச்சந்திரன் உட்பட தமிழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டுள்ளனர்.

பத்மநாபா கொலை நடவடிக்கைக்கு தாக்குதல் அணி தளபதியாக சென்ற கறுப்பு டேவிட் பின்னர் கடற்சமர் ஒன்றில் பலியானார்.

முக்கிய தகவல் திரட்டிய சின்ன சாந்தன் ராஜீவ் கொலை வழக்கில் கைதாகி தூக்குத் தண்டனை பெற்று, தற்போது மேன்முறையீடு செய்துள்ளார்.

பத்மநாபா உட்பட அவரது சகாக்களின் உடல்கள் சென்னை ராஜாஜி மண்டபத்தில் பார்வைக்காக வைக்கப்பட்டிருந்தன.

இறுதி ஊர்வலத்தில் பெரும் திரளான மக்கள் கலந்து கொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ரஞ்சன் என்றும், நாபா என்றும் எஸ்.ஜி. என்றும் அழைக்கப்பட்ட பத்மநாபாவிற்கு தமிழக அரசியல் கட்சிகள் பலவற்றுடன் நல்லதொடர்புகள் இருந்தன.

தமிழ் நாட்டில் நக்சலைட் என்றழைக்கப்பட்ட சீனசார்பு மாவோசிய குழுக்களுடனேயே ஆரம்பத் தொடர்புகளை வைத்திருந்தார்.

இந்திய முதலாளித்துவ அரசை நம்பக்கூடாது என்பதே பத்மநாபாவின் ஆரம்பகால நிலைப்பாடாக இருந்தது. 1985 வரை அதுதான் அவரது நிலைபாடு எனலாம். பின்னர்தான் இந்திய அரசின் நம்பிக்கைக்குரிய ஒருவராக மாறினார்.

இதேதொடு பத்மநாபா கொலை பற்றி விவரங்களை முடித்துக்கொண்டு அடுத்த நிகழ்வுக்கு செல்லலாம்.

(தொடர்ந்து வரும்)

அஞ்சலிக் காட்சி

தமிழ்த் தேசிய ஆவணச் சுவடிகள்